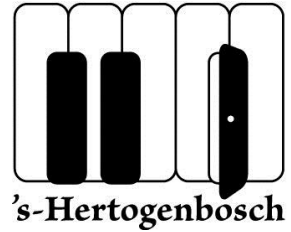

Programma

Kamermuziek

9 februari, 12.30 uur

Stichting Vrienden
Kamermuziek

Podium Azijnfabriek | Bethaniestraat 4 | 's-Hertogenbosch

Entree € 10,00 | Vrienden gratis

O/Modernt soloists

Hugo Ticcianti | viool
Susanne Schäffer | viool
Yuval Gotlibovich | altviool
Julian Arp | cello

M. Ravel

Sonata for Violin and Cello

L. van Beethoven

String Quartet op.132 in a minor

Hugo Ticcianti: "Muziek kan zoveel werelden openen"

Beslissingen neem je vaak in een 'split second'. De Britse violist Hugo Ticcianti kan erover meepraten. Slechts tien minuten had hij nodig om een van de meest radicale keuzes van zijn leven te maken. Na een les bij de Russische vioolpedagoge Nina Balabina liet hij Engeland voor wat het was en trok zich voor vier jaar bij deze Balabina terug in de stilte van de Zweedse bossen rondom Stockholm. Het leverde hem de geuzennaam 'Hugo de Kluizenaar' op. Ver weg van het hectische muziekleven ontwikkelde Hugo zich onder Balabina's hoede tot een van de meest spraakmakende violisten van zijn generatie.

Hugo Ticciati komt uit een begaafde familie. Zijn grootvader was componist, zus Susannah is een vooraanstaand theologe in Oxford en broer Robin is dirigent van het Deutsches Symphonie-Orchester in Berlijn. Al jong raakte Hugo onder de indruk van muziek. "Op mijn zesde hoorde ik voor het eerst een viool tijdens een live concert. Ik werd zo geraakt door de klank, dat ik mijn ouders vroeg of ik op vioolles mocht", vertelt Hugo. En zo gebeurde het.

Tussen droom en drama

Aanvankelijk had Hugo geen hoge aspiraties. "Tot mijn veertiende speelde ik vooral voor mijn plezier. Na mijn middelbare schooltijd aan de St. Paul's School studeerde ik eerst een tijdje muziekpsychologie en muziekesthetiek aan de universiteit van Cambridge." Zoals zo vaak kruipt het bloed waar het niet gaan kan. Hij brak zijn studie af en vertrok naar Canada om daar viool te studeren. Maar wat een ultieme droom leek, liep uit op een drama. "Van het repeteren kreeg ik overal pijn. In mijn handen, in mijn nek en in mijn rug. Viool spelen werd onmogelijk..." Met het besef dat een potentiële vioolcarrière voorbij leek, keerde Hugo met hangende pootjes terug naar Cambridge. Als bij toeval liep hij daar vioolpedagoge Nina Balabina tegen het lijf. "Tijdens een les had ik direct in de gaten dat zij mij verder kon helpen." Met Balabina, die Hugo meenam naar Zweden, begon hij helemaal van voor af aan met viool spelen. "Vier jaar lang speelde ik bijna niets anders dan toonladders en etudes."

Balans tussen lichaam en geest

Ook bij Balabina liep Hugo tegen grenzen aan. "Het begon goed, maar ik kreeg er niet uit wat ik wilde uitdrukken. Gelukkig leerde Balabina me hoe ik me moest ontspannen en één te worden met de viool." Maar er was nóg iets wat Hugo leerde en wat bepalend zou zijn voor zijn verdere carrière. "Ik moest niet alleen mijn lichaam zogezegd opnieuw opbouwen, maar ook mijn geest." Behalve excessief studeren - "met altijd een stopwatch in de buurt oefende ik tien uur op een dag"- las Hugo als een bezetene en ontdekte hij de wereld van de meditatie. "De ideeën van filosoof Henri Bergson, Gandhi en het oude Hindu-schrift Bhagavad Gita; ik absorbeerde het allemaal. Ook hield ik me intensief bezig met yoga en zen-meditatie. Wat het mij leerde is dat muziek zoveel werelden kan openen, zowel in de breedte als in de diepte."

Herbronning op de traditie

Ondanks Hugo's intellectuele benadering is hij wars van het idee een bepaalde boodschap met zijn muziek te willen uitdragen. "Het gaat me om de muziek zelf, die wil ik ontdekken. Er zijn zoveel verbanden tussen allerlei soorten muziek. Het één staat niet los van het ander. Het woord 'spiritualiteit' is inmiddels een leeg begrip geworden, ik heb het liever over 'herbronning' of 'herbezinning' op al die muziektradities en die met elkaar in verband brengen. Wat we kunnen leren van anderen, maar ook waarin we gelijk zijn."

Achttiende-eeuws rococo-theater

Inmiddels alweer negen jaar geleden kreeg Hugo de kans om zijn ideeën in de praktijk te brengen. "Ik werd gevraagd om in Zweden een muziekfestival te organiseren. Dat vond plaats in een oud achttiende-eeuws rococo-theater. Dat gebouw ademde historie. Ik was gefascineerd door de gedachte hoe ik muziek van nu zoals pop en geïmproviseerde muziek in verband kon brengen met die van de achttiende eeuw. Hoe ik twee werelden bij elkaar kon brengen. Ik wilde er geen muzikaal museum van maken. We leven tenslotte in het nu."

O/MODERNT

De musici met wie Hugo samenwerkte bracht hij samen onder de naam 'O/MODERNT', wat in het Zweeds zoveel betekent als 'niet modern'. "Wanneer je muziek van nu verbindt met oudere muziek worden begrippen als 'oud' en 'nieuw' betekenisloos, want waar eindigt het oude en begint het nieuwe?" In de jaren die volgden kwam Hugo met steeds originelere programma's op de proppen. "We verbonden Purcells opera Dido and Aeneas met de muziek uit de Harry Potter-films. In allebei spelen magie en een bovennatuurlijke wereld een grote rol. Of we combineerden de vioolconcerten van Vivaldi met muziek van rockbands als Metallica en Muse. De ritmische beweging (de motoriek) in die oude muziek is dezelfde als die van de rock. Over en weer kunnen klassieke musici en popmuzikanten veel van elkaar leren."

(uit een interview van Jan-Willem van Ree, gemaakt t.b.v. avond concert in Ede, zaterdag 9 februari 2019)

Stichting Vrienden Kamermuziek 's-Hertogenbosch

U wordt **Vriend** voor € 115,- per jaar. Voor elke volgende bewoner op uw adres betaalt u € 80,-.

Uw aanmelding is meer dan welkom bij onze Vriendenadministratie

Sint Jacobstraat 13, 5211 LP 's-Hertogenbosch, 073 - 55 30 062, NL78RABO0116241608

Meer informatie: info@kamermuziekhertogenbosch.nl en www.kamermuziekhertogenbosch.nl

De rozen worden
aangeboden door

Bloemsierkunst P. van Prooijen

Hinthamerstraat 200 - Tel. 073-6142226 - Fax. 073-6142226 - 5211 MX - 's-Hertogenbosch